

Republika Hrvatska
Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Pr-629/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
P R E S U D A
N A T E M E L J U P R I Z N A N J A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jelici Pandurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Krunoslava Belaja, OIB: 96502419757, iz Križevaca, Poljana Križevačka 105, zastupanog po punomoćniku Ivanu Vukoviću, odvjetniku iz Križevaca, I. Z. Dijankovečkog 11, protiv tuženika HŽ CARGO d.o.o., OIB: 08720210702, Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 52, zastupanog po punomoćniku Dinku Rebroviću, odvjetniku iz Zagreba, II. Barilovička 7, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 09. srpnja 2026., u prisutnosti pun. tužitelja i pun. tuženika, temeljem čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 23. srpnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku HŽ CARGO d.o.o., Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 52, isplatiti tužitelju Krunoslavu Belaju, iz Križevaca, Poljana Križevačka 105, na ime naknade plaće bruto iznos od 34.400,00 eura (slovima: tridesetčetiritisućečetiristoeura) sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, tekućim:

- na iznos 1.720,00 eura od 16.06.2023. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.06.2023. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.08.2023. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.09.2023. do isplate,

- na iznos 1.720,00 eura od 16.10.2023. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.11.2023. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.12.2023. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.01.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.02.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.03.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.04.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.05.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.06.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.07.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.08.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.09.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.10.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.11.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.12.2024. do isplate,
- na iznos 1.720,00 eura od 16.01.2025. do isplate, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku HŽ CARGO d.o.o., Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 52, isplatiti tužitelju Krunoslavu Belaju, iz Križevaca, Poljana Križevačka 105, na ime naknade za neiskorišteni godišnji odmor iznos od bruto 1.720,00 eura (slovima: tisućsedamstodvadeseteura) sa zateznim kamatama tekućim od 31. siječnja 2025. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku HŽ CARGO d.o.o., Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 52, isplatiti tužitelju Krunoslavu Belaju, iz Križevaca, Poljana Križevačka 105, na ime neisplaćenih božićnica, uskrsnica, regresa za godišnji odmor, sve za 2024. godinu, te jubilarne nagrade za 45 godina rada kod poslodavca iznos od neto 1.300,00 eura (slovima: tisućutristoeura) sa zateznim kamatama tekućim od 31. siječnja 2025. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku HŽ CARGO d.o.o., Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 52, isplatiti tužitelju Krunoslavu Belaju, iz Križevaca, Poljana Križevačka 105, na ime neisplaćene otpremnine iznos od neto 1.500,00 eura (slovima: tisućpetstoeura) sa zateznim kamatama tekućim od 31. siječnja 2025. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V. Nalaže se tuženiku HŽ CARGO d.o.o. naknaditi tužitelju Krunoslavu Belaju parnični trošak u iznosu od 3.875,00 € sa zateznim kamatama tekućim od 23. srpnja 2026.g. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 17.03.2026. navodi da je pravomoćnom presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu, posl. br. Pr-556/2023 od 4.7.2025. g. utvrđeno je da je tuženikova odluka o otkazu ugovora o radu od 8.11.2016. g. nedopuštena te da tužiteljev radni odnos nije prestao. Također, toč. II. izreke presude sudski je raskinut Ugovor o radu s danom 31.1.2025.g., dok je toč. III izreke presude naloženo tuženiku da tužitelju na ime parničnog troška isplati iznos od 750,00 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, u roku od 15 dana. Prema odredbi čl. 95. st. 3. Zakona o radu, radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojega je došlo krivnjom poslodavca i to u visini prosječne plaće koja mu je isplaćena u prethodna tri mjeseca. Prosječna plaća koja je isplaćena tužitelju tri mjeseca prije otkazivanja Ugovora o radu iznosila je 1.720,00 EUR. U razdoblju nakon otkaza ugovora o radu odnosno od 10.3.2023. g. pa do 31.1.2025. g. tužitelj je bio nezaposlen te nije primao plaću, stoga tužitelj ovom tužbom potražuje razliku plaće koju bi ostvario da je u navedenom razdoblju bio zaposlen kod tuženika. Zbog otkazivanja ugovora o radu, tužitelj nije iskoristio pravo na godišnji odmor stoga ovom tužbom potražuje i naknadu za neiskorišteni godišnji odmor u visini prosječne osnovne mjesečne plaće isplaćene mu prije prestanka ugovora o radu. Ujedno, tužitelj ističe kako on uslijed činjenice da je otkaz ugovora o radu utvrđen nedopuštenim, ostvaruje pravo i na dodatke na plaću, jubilarnu nagradu za 45 godina rada kod poslodavca, uskrsnice, božićnice i regrese za godišnji odmor. Podatke o navedenim iznosima koji mu pripadaju tužitelj nema pa zadržava pravo da svoj tužbeni zahtjev uredi za navedeno. Tužitelj radni odnos kod tuženika sudski je raskinut s danom 31.1.2025.g. obzirom da je s danom 1.2.2025.g. tužitelj otišao u mirovinu. Kolektivnim Ugovorom tuženika, i to odredbama čl. 143. propisano je: „Radnik ima pravo na otpremninu kod odlaska u mirovinu u visini neoporezivog dijela otpremnine sukladno poreznim propisima.“ Obzirom na to da je tužitelj prije donošenja sudske odluke kojom je otkaz utvrđen nedopuštenim, stekao uvjete za mirovinu i otišao u starosnu mirovinu, to tužitelj ima pravo potraživati i iznos otpremnine koja bi mu bila isplaćena da je radio, odnosno da mu nije dan nezakoniti otkaz ugovora o radu. Ministarstvo financija, Porezna uprava objavila je dana 14.1.2025. g. svi neoporezivi primitci koji se izračunavaju primjenom propisanih koeficijenata na svotu osnovnog osobnog odbitka mogu neoporezivo isplatiti. S time u svezi, neoporeziva svota otpremnine prilikom odlaska radnika u mirovinu iznosi 1.500,00 EUR pa tužitelju pripada otpremnina zbog odlaska u mirovinu u tom iznosu. Predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će obvezati tuženika da tužitelju isplati na ime naknade plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca iznos od bruto 34.400,00 eura s pripadajućim zateznim kamatama; na ime naknade za neiskorišteni godišnji odmor iznos od bruto 1.720,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od 31.01.2025. do isplate; na ime neisplaćenih božićnica, uskrsnica, regresa za godišnji odmor sve za 2024. godinu te jubilarne nagrade za 45 godina rada kod poslodavca iznos od neto 1.300,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od 31.01.2025. do isplate, te na ime neisplaćene otpremnine iznos od neto 1.500,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od 31.01.2025. do isplate. Traži i naknadu troškova parničnog postupka sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da nisu sporni navodi tužbe vezani za pravomoćnu presudu ovoga suda poslovni broj Pr-556/2023 kojom je utvrđena nedopuštenost odluke o otkazu ugovora o radu, sudskom raskidu ugovora o radu te odluci o troškovima postupka. Također, nije sporan navod tužbe da radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca i to u visini prosječne plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca. Za sada je sporan navod tužbe da je tužitelju prosječna ostvarena plaća u tri mjeseca prije prestanka rada bila 1.720,00 eura bruto. Nastavno, nije sporna niti u tužbi navedena činjenica da tužitelj do dana 31.01.2025 god. nije bio zaposlen kod drugog poslodavca. Međutim tuženik ističe kako je tužitelju prestao radni odnos kod tuženika dana 18.05.2023 god. a ne dana 10.03.2023 god. kako to tužbe navodi. Isto je razvidno iz potvrde HZMO-a koju je tužitelj dostavio uz tužbu. To konkretno znači da tužitelj ostvaruje pravo na naknadu plaće tek od 19.05.2023 god. Stoga je sporna visina tužbenog zahtjeva pod 1. petita tužbe. Također, nije sporan niti navod tužbe da zbog otkazivanja ugovora o radu tužitelj nije iskoristio pravo na godišnji odmor, ali je sporna visina tog zahtjeva iz razloga što uz tužbu nije priložen dokaz iz kojeg bi to bilo vidljivo, te iz razloga što uz tužbu nije priložen dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo je li tužitelj u 2023 god. eventualno koristio godišnji odmor i u kojem trajanju. Stoga je sporna visina tužbenog zahtjeva pod 2. petita tužbe. Za sada je sporan navod tužbe da tužitelj ima pravo na jubilarnu nagradu za 45 godina radnog staža kod tuženika, jer tužitelj u tužbi ne navodi kada bi to pravo ostvario, niti tužbi prileži dokaz iz kojeg bi to bilo vidljivo. Stoga je za sada sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva pod 3. petita tužbe. Tuženik osporava pravo tužitelja na otpremninu i to iz razloga što radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao poslovno ili osobno uvjetovanim otkazom ugovora o radu nego je isti prestao sudskim raskidom. Naime, odredbom čl. 126. Zakona o radu kao niti odredbama Kolektivnog ugovora za tuženika nije propisano pravo radnika na otpremninu u slučaju kada radni odnos prestaje sudskim raskidom ugovora o radu. Stoga tužitelj nema pravo na otpremninu. Stoga je sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva pod 4. petita tužbe. Radi svega navedenog tuženik predlaže sudu odbiti tuženi zahtjev tužitelja preko pripadajućeg dijela, te ga obvezati na plaćanje troškova ovog postupka tuženiku. Međutim, tuženik je podneskom od 29.05.2026. dopunio odgovor na tužbu na način da je u cijelosti priznao točku I. tužbenog zahtjeva na ukupni iznos od 34.400,00 eura bruto. Navedeni iznos se odnosi na naknadu plaće za vrijeme dok tužitelj nije radio. Nadalje, tuženik je u cijelosti priznao točku II. tužbenog zahtjeva na ukupni iznos od 1.720,00 eura bruto. Navedeni iznos se odnosi na naknadu štete za neiskorišteni godišnji odmor. Tuženik je u cijelosti priznao i točku III. tužbenog zahtjeva na ukupni iznos od 1.300,00 eura neto. Navedeni iznos se odnosi na neisplaćene božićnice, uskrsnice, regrese za godišnji odmor te jubilarnu nagradu za dugotrajan staž u utuženom razdoblju. Pod tim točkama tuženik je priznao tužbeni zahtjev. Tuženik i nadalje osporava točke IV. i V. tužbenog zahtjeva, a koje se odnose na isplatu otpremnine te na naknadu parničnog troška. Na ročištu pripremnom održanom 09. srpnja 2026. zp tuženika je naveo da ostaje kod svega što je istaknuo u podnesku tuženika od 29.05.2026., odnosno da tuženik u cijelosti priznaje tužbene zahtjeve pod točkama I., II. i III. Istaknuo je da ne spori visinu tužbenog zahtjeva pod točkom IV. (otpremnina), međutim spori pravnu osnovu za taj dio tužbenog zahtjeva. Protivi se snažanju troškova parničnog postupka. Istaknuo je da tuženiku nije sporan početak tijeka zateznih kamata po svim točkama tužbenog zahtjeva, odnosno od točke I. do V.

3. Budući da je tuženik do zaključenja glavne rasprave priznao tužbeni zahtjev pod točkama I., II. i III., sud je bez daljnjeg raspravljanja, temeljem čl. 331. st. 1. i čl. 338.

st. 5. ZPP-a, donio presudu kojom je prihvatio tužbene zahtjeve tužitelja pod točkama I., II. i III. izreke (presuda na temelju priznanja).

4. Među strankama je sporan zahtjev tužitelja za isplatom otpremnine.

5. Među strankama nije sporna visina tužbenog zahtjeva pod točkom IV., a radi se o iznosu od 1.500,00 eura neto na ime neisplaćene otpremnine, niti je sporan početak tijeka zateznih kamata po toj točki tužbenog zahtjeva.

6. U odnosu na točku IV. tužbenog zahtjeva, sud je proveo dokaze: izvršen je uvid u Kolektivni ugovor tuženika od 30.10.2019. (str. 5-63 spisa), u presudu ovoga suda poslovni broj Pr-556/2023-22 od 04.07.2025. (str. 64-71 spisa), u presudu Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ R-107/2025-2 od 17.09.2025. (str. 72-78 spisa).

7. Među strankama nije sporno da je tužitelj Krunoslav Belaj u mirovini od dana 01.02.2025.

8. U čl. 143. Kolektivnog ugovora za radnike tuženika od 30.10.2019. ugovoreno je da radnik ima pravo na otpremninu kod odlaska u mirovinu u visini neoporezivog dijela otpremnine sukladno poreznim propisima.

9. Uvidom u presudu ovog suda poslovni broj Pr-556/2023-22 od 04.07.2025. (str. 64-71 spisa), koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ R-107/2025-2 od 17.09.2025., sud je utvrdio da je, između ostaloga, utvrđena nedopuštenom Odluka tuženika o otkazu ugovora o radu tužitelju, te je sudski raskinut Ugovor o radu između stranaka s danom 31. siječnja 2025. U obrazloženju te presude pod toč. 22. navodi se da je sudski raskinut Ugovor o radu između stranaka, koje su stranke i u ovom predmetu, s danom 31. siječnja 2025., kao danom koji prethodi danu kada je tužitelj Krunoslav Belaj ostvario uvjete za mirovinu. Navedenu činjenicu tuženik u tom predmetu, koji je i ovdje tuženik, nije osporavao. Dakle, u trenutku kada je tužitelj Krunoslav Belaj otišao u mirovinu, a to je bio dan 01.02.2025., nije bila niti donijeta prvostupanjska presuda u radnom sporu koji se vodio pod poslovnim brojem Pr-556/23 (u tom predmetu prvostupanjska presuda je donesena 04.07.2025.), a prvostupanjska presuda je postala pravomoćna dana 17. rujna 2025., također nakon što je tužitelj otišao u mirovinu. Radnik načelno ima pravo na otpremninu iz čl. 143. Kolektivnog ugovora za radnike HŽ Cargo, jer taj član navedeno pravo veže za odlazak u mirovinu. U ovosudnom Pr-556/23 radnik, ovdje tužitelj, je zatražio sudski raskid ugovora o radu, sud je odredio prestanak radnog odnosa s danom 31.01.2025., radnik je od 01.02.2025. ostvario mirovinu, međutim presuda je postala pravomoćna tek nakon odlaska radnika u mirovinu. Po mišljenju ovog suda, iz navedenog razloga radnik, ovdje tužitelj, ima pravo na isplatu otpremnine kod odlaska u mirovinu, jer je, kao što je naprijed navedeno, ranije otišao u mirovinu nego što je pravomoćno utvrđen sudski raskid ugovora o radu. S obzirom da visina otpremnine nije sporan te da nije sporan početak tijeka zateznih kamata na taj dio tužbenog zahtjeva, sud je u cijelosti prihvatio zahtjev tužitelja pod toč. IV. tužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu otpremnine zbog odlaska u starosnu mirovinu. U odnosu na taj dio tužbenog zahtjeva, sud je donio presudu pod toč. IV. izreke.

10. Dospijeca dosuđenih glavnica pod točkama I.-IV. tužbenog zahtjeva nisu sporna, niti je sporan početak tijeka zateznih kamata. Visina stope zatezne kamate propisana je čl. 29. ZOO (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23). S

obzirom na čl. 45. st. 1. i 2. u svezi sa čl. 14. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04 i drugi), te čl. 61. st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05 i drugi), plaćanje poreza i prireza dopijeva s isplatom primitka od nesamostalnog rada pa tužitelj ne može ostvariti pravo na zatezne kamate za razdoblje kroz koje isto kao sastavni dio bruto plaće nije dospjelo. To se odnosi na dosuđene bruto iznose glavnica pod točkama I. i II. tužbenog zahtjeva, a ne i na dosuđene neto iznose pod točkama III. i IV. tužbenog zahtjeva.

11. Odluka o trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a koji propisuje da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. U čl. 155. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima tog Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište, te jedno ročište za glavnu raspravu. Ako je propisana tarifa za nagrade odvjetnika ili za druge troškove, odmjeriti će se takvi troškovi prema toj tarifi.

12. Tužitelja je tijekom postupka zastupao odvjetnik koji je do zaključenja glavne rasprave postavio zahtjev za naknadom parničnog troška, odnosno potraživao je trošak prema troškovniku koji prileži spisu na str. 99.

13. S obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, tuženik je dužan tužitelju nadoknaditi prouzročene parnične troškove.

14. Odvjetnički trošak odmjerjen je u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23). U pogledu pravne osnove tužitelj je uspio u sporu sa 100%, a tuženik sa 0%. U pogledu visine tužbenog zahtjeva tužitelj je uspio sa 100%, a tuženik sa 0%. Vrijednost predmeta spora iznosi 38.920,00 eura. Slijedom navedenog, tužitelju je priznat sljedeći parnični trošak:

za sastav tužbe u visini od 500 bodova; za sastav obrazloženog podneska od 02.06.2026. u visini 500 bodova; za zastupanje na ročištu od 10.07.2026. u visini od 500 bodova; za pristup na ročište za objavu presude u visini od 50 bodova. To ukupno iznosi 1550 bodova. Vrijednost jednog boda izražena u novcu iznosi 2,00 € (Tbr. 54 važeće OT). Sveukupan broj bodova izražen u novcu iznosi 3.100,00 €. Na sve obavljane radnje, temeljem Tarifnog broja 46 važeće OT, odvjetnik ima pravo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost odnosno 25% PDV što iznosi daljnjih 775,00 €. Sveukupno je tužitelju priznat parnični trošak u iznosu od 3.875,00 €.

15. Tužitelj je zatražio i zatezne kamate na trošak. Temeljem čl. 30. Ovršnog zakona (NN 112/12,25/13,93/14 i 55/16), takav zahtjev tužitelja je osnovan, pa je sud na dosuđeni trošak postupka dosudio i zatezne kamate tekuće od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 23. srpnja 2026., do isplate. Visina stope zatezne kamate propisana je čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23), a pobliže je označena u izreci.

16. Tužitelj je oslobođen od plaćanja sudske pristojbe temeljem čl. 11. st. 1. toč. 3.

Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23).

U Zagrebu, 23. srpnja 2026. godine.

Sutkinja:
Jelica Pandurić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Presuda na temelju priznanja može se pobijati zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2. ZPP-a ili zbog toga što je izjava o priznanju, odnosno odricanju dana u bitnoj zabludi ili pod utjecajem prisile ili prijevare (čl. 353. st. 3. ZPP-a).

Dostaviti:

- pun. tužitelja, odv. Ivan Vuković iz Križevaca
- pun. tuženika, odv. Dinko Rebrović iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088b-2163d**

Kontrolni broj: **09d75-c621f-8e050**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.